

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף ע"ד ע"א

באיזה אופנים אמרינן שבשר בחלב אוסר במשהו?

לשיטת רש"י	בחיבת בשר שנתבשלה בחלב בנותן טעם ונתערבה באלף חתיכות	טיסת חלב שנפלה לקדירת בשר
לשיטת רבותיו של רש"י	אוסר במשהו	אוסר במשהו ¹
אוסר במשהו	אוסר בנותן טעם	

דברים דלהלן, האם אוסרים במשהו, או בנותן טעם, והאם מונים להם במשנה. [תד"ה למעוטי,
ותד"ה אי].

דבר שאסור בהנאה	דבר שאינו אסור בהנאה	
דבר שבמנין	אוסר במשהו ומנוהו במשנתנו	אוסר במשהו אמנם לא מנוהו ²
דבר שאינו במנין	להו"א בתוס': בנותן טעם ולכך לא מנוהו ³ למסקנא בתוס': אוסר במשהו אמנם לא מנוהו ⁴	בנותן טעם ולכך לא מנוהו

במה הלכה כרשב"ג שיזרוק דמי האיסור לנהר, והשאר מותר?

לרב	בחבית יין נסך שנתערבה בחביות	בין נסך שנתערב בין
לשמואל	הלכה כמותו	הלכה כמותו
	הלכה כמותו	בין נסך: אין הלכה כמותו בסתם יינם: הלכה כמותו ⁵

¹ כן הביא רש"י בשם יש שלומדים ממשנתנו (ובתד"ה אלו מבואר שהם רבותיו של רש"י). שפירשו את משנתנו שאמרה אלו אסורין ואוסרין בכל שהוא וכו' ובשר בחלב וכו', כפשוטו בטיפת חלב שנפלה לקדירת בשר. והאריך רש"י לדחות שיטתם.

² וכפי הכלל שייסדה הגמ', שמשנתנו מדברת רק בדברים שיש בהם את שני התנאים: דבר שבמנין ואסור בהנאה.

³ כן כתבו תד"ה אי בתחילה, רק הוקשה להם דא"כ המעוטי דרישא לא הוי כסיפא, דברישא באמת אוסר במשהו רק לא מנוהו, ואילו בסיפא כיון שלא הוי דבר שבמנין לכך לא מנוהו בכלל.

⁴ ובמסקנא פירשו, דגם כאן מיירי בדבר שאוסר במשהו אפי' שאינו דבר שבמנין, והיינו תערובת חמץ שבפסח היא במשהו, רק לא מנוהו במתניתין דאין בו את שני התנאים.

⁵ דהכי אמר רבה בר אבון, הלכה למעשה דיין נסך בין - אסור - וזהו פסק רב. אמנם סתם יינם שאסור רק מדרבנן - מותר בהנאה - חוץ מדמי אותו יין. [אלא שיש לדון האם גם רב מודה בזה, או שזה הכרעה בין רב לשמואל].

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף ע"ד ע"ב

גתות דלהלן המזופפות ודרך לתת בהם העכו"ם יין בזיפותם, איזה הכשר הם צריכות?

גת של אבן	גת של עץ	גת של חרס	
מנגבה במים ואפר	קולף הזפת	אסורה אפי' בקילוף	לרבנן
מנגבה במים ואפר	מנגבה במים ואפר	להו"א: אסורה אפי' בקילוף למסקנא: קולף הזפת	לרבי

גת של אבן באופנים דלהלן, איזה הכשר היא צריכה?

כזפתה גוי	כשדרכה גוי	כשלא דרכה
בעיא קילוף ⁶	בעיא ניגוב במים ואפר	כשלא דרכה
כשלא זפתה	בעיא הדחה	לא בעיא כלום

הגת והמחץ והמשפך וקנקנים שאינם מזופפים ועשויים מחומרים דלהלן, מה דינם?

לרבנן	העשויים מחרס	העשויות מעץ ואבן
	אסורים	ינגב ⁷
לרבי	הגת והמחץ והמשפך: מותרים בניגוב קנקנים: אסורים	ינגב

⁶ כן אמר רבא בפירוש באיכא דאמרי, שמשנתנו שאמרה שבעיא ניגוב במים ואפר, מיירי דוקא כשזפתה בלא דרכה, אבל אם גם דרכה צריך קליפה. והלישנא קמא דרבא לא פליג על זה, אלא שבא לומר חידוש אחר, שכשדרכה גוי ולא זפתה, לא בעיא ניגוב, אלא סגי בהדחה. [אמנם גם הוא מודה דמתניתין מיירי כשזפתה ולא דרכה].

⁷ אמנם יש מחלוקת בפוסקים מה דין הקנקנים, האם גם להם סגי בניגוב אף שמכניסים לקיום או לא.